75 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 55. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 22-го БЕРЕЗНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 22, 1968 No. 55. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 21 березня, 1968

В АМЕРИЦІ

27 ВІДСОТКІВ АМЕРИКАНЦІВ, опитуваних представниками Публічної Опінії д-ра Геллупа, домагаються, щоб З'єднані Стейти Америки вжили атомової зброї у в'єтнамській війні. Це значить, що майже кожна четверта опитувана особа домагається, щоб ЗСА використали всі свої можливості та закінчили війну з успіхом. Цікаве, що майже такий самий відсоток опитуваних заявлявся в травні 1967-го року за те, щоб вжити атомової зброї у В'єтнамі. За атомову зброю висловилися 27 відсотків, проти 65 відсотків, а 8 відсотків не висловили своєї опінії. В травні 1967 вислід опитування був такий: за — 26, проти — 64, без опінії — 10.

ПРОВІДНИК ДЕМОКРАТИЧНОЇ БІЛЬШОСТИ в Палаті Репрезентантів конгресмен з Оклагоми Карл Алберт та група інших демократичних конгресменів висловилася за підтримку президента Джансона. Конгресмен Алберт пригадав, що покійний президент Джан Ф. Кеннеді уважав, що Джансон „має найвищі кваліфікації на те, щоб бути президентом ЗСА". Кеннеді тому вибрав Джансона на віце-президента, бо вважав, що в потребі його заступником стане людина, що має найліпші кваліфікації на те, щоб бути в Білому Домі.

ПАНІ КЕННЕДІ, ДРУЖИНА ПОКІЙНОГО президента Джана Ф. Кеннеді, не хотіла відповідати на запити журналіста, яку ролю вона гратиме у виборчій кампанії свого шваґра сенатора Роберта -. Кеннеді, який старається про номінацію на кандидата на президента. Пані Кеннеді нічого не відповіла на запит журналіста в цій справі, тільки сміялася. Вона прилетіла літаком до Денверу, щоб цілий тиждень разом зі своїми дітьми користати зі зимового спорту.

В ДЕНВЕРІ, КОЛОРАДО, З УСПІХОМ перещеплено 16-річній дівчині, учениці гай скулу Террі Кент печінку, яку витягнено з неназваного дателя, який помер дещо вчасніше внаслідок якоїсь недуги. Террі Кент була б померла, коли б їй не були перещепили печінку здорову, бо її власна печінка була знищена пістряком. Вона належить до трійці осіб, які живуть і добре почуваються після перещеплення їм чужої печінки, Інші двоє — це дворічні діти: Джулія Радріґез із Пуеблью в Колорадо і Ренделл Вейн Беннетт із Месквіту, Тексас.

16-РІЧНИЙ ЮНАК, УЧЕНЬ ШКОЛИ, Роналд Брейзі з Обурну, Н.Й., увійшов до католицької катедри в Сиракюзах, Н.Й., де облив себе газоліною і після того вийшов із катедри, позичив собі сірника та підпалив себе. Його перевезли до шпиталю св. Йосифа, де він знаходиться на списку критично хворих осіб, бо його шкіра попечена у 80-ох відсотках. Поліція ствердила, що цей юнак пропускав лекції в гайскулі в Обурні, де він жив зі своїми батьками. Батьки дивуються, чому їх син ішов до католицької катедри, коли вони й він є баптистами. Батьки не розуміють вчинку свого сина.

ТЕОДОР ЧЕЙКІН СОРЕНСЕН вірить, що сенатор Роберт Ф. Кеннеді здобуде номінацію на президента. 40-літній Соренсен був головним дорадником покійного президента Джана Ф. Кеннеді, і після його смерти зрезиґнував із праці в Білому Домі. Тепер він є найближчим співробітником сенатора Роберта Ф. Кеннеді і це він склав сенаторові ту промову, якою Кеннеді повідомив про свою кандидатуру та в якій так гостро атакував Джансона. Соренсен каже, що він діяв в інтересі ЗСА, коли намовив сенатора Кеннеді кандидувати. Він сказав: „Вірю, що переможемо". Його батько данського походження, а мати з російських жидів.

У СВІТІ

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ШАРЛЬ ДЕ ҐОЛЛЬ ЗАЯВИВСЯ на засіданні французької ради міністрів знову проти доляра, як розрахункової валюти в міжнародних торговельних відносинах та за прийняття золота, як підставу для таких розрахунків. Можливо, що той виступ де Ґолля може знову відновити золоту гарячку й сприяти спекулянтам.

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА И СВІТОВА РАДА ЦЕРКОВ проголосили спільний заклик за припинення затяжної громадянської війни в Нігерії в Африці. Центральний уряд Нігерії, який веде війну проти збунтованої Східньої провінції, яка проголосила була себе Республікою Біяфрі, твердить, що його військо мало дальші успіхи.

ПІВНІЧНО - В'ЄТНАМСЬКА ПРЕСА ЗАЙНЯЛА ХОЛОДНЕ СТАНОВИЩЕ супроти кандидатур демократичних сенаторів Юджина МекКарті й Роберта Кеннеді, дармащо вони обидва виступають проти політики президента Джансона супроти В'єтнаму. В'єтнамські комуністи закидають обом тим демократичним сенаторам, противникам Джансона, що вони все ж не заявилися виразно за „самовизначення" південно - в'єтнамського народу, яке — твердять комуністи — йде по лінії Фронту Національного Визволення, себто — комуністичної партії.

БІЛО-РАСИСТСЬКИЙ УРЯД В РОДЕЗІЇ ЗАКИНУВ сусідній Замбії, що вона вишколює коло 1.000 чорних автохтонів для ведення саботажно-терористичної роботи в Родезії. В прикордонних сутичках вбито вже 14-ох таких нібито „імпортованих" терористів, при чому згинули також два родезійці. Британський амбасадор в Об'єднаних Націях лорд Карадон зажадав нової дискусії на Раді Безпеки ОН над проблемою Родезії, але згори застерігся проти вимоги 36-ох азійсько-африканських держав, щоб силою скинути уряд Ієна Смита в Родезії.

В КІЛЬ, В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ, ЗАСУДЖЕНО НА досмертну в'язницю 55-літнього Франца Йосифа Мюллера, колишнього сержанта нацистських СС-ів за вбивство трьох жидів в таборі в Бохумі, а його помічника, 53-літнього Германа Гайнріха, засуджено на 6 років в'язниці за участь в перевоженні жидів до таборів смерти в окупованій німцями Польщі.

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕВІВ ҐРУНТОВНІ ЗМІНИ в своєму уряді. Він склав уряд з 29-ох членів, між якими є 14 нових міністрів, які до того часу не належали до будь-котрого єгипетського уряду: це високоосвічені цивільні фахівці різних ділянок. Три цивілісти перейняли становища від колишніх військовиків-міністрів, але колишні військовики становлять все ще більшість в уряді Гамаля Абдель Нассера, який був професійним військовиком, полковником, поки не перевів 15 років тому державного перевороту проти короля Фарука. Найповажніша зміна — вихід з уряду віце-прем'єра Захарії Мохіеддина, що його колись Нассер називав, як свого наступника.

Труман передбачає, що Джансон виграє вибори

Кі Вест, Флорида. — Колишній президент Гаррі С. Труман відбув 15-мінутову пресову конференцію, на якій заявив, що президент Джансон буде перевибраний в цьогорічних виборах, хоч Демократична Партія розбита під час правиборчої кампанії, бо про номінацію на кандидата стараються сенатори МекКарті і Кеннеді. Труман думає, що зголошення кандидатури сенатора Роберта Кеннеді навіть допоможе Джансонові. Два кандидати демократи проти Джансона розіб'ють опозицію проти Президента, — казав Труман, який заявив, що підтримує так званих реґулярних демократів, бо Демократична Партія веде правильну закордонну і внутрішню політику. Колишній президент відмовився спекулювати, хто з республіканців здобуде номінацію, заявляючи, що не цікавиться цією справою. Труман перебуває на відпочинку на Флориді зі своєю дружиною та донькою Маргаритою і її двома синами 10-літнім Кліфтоном Деніслом і 8-річним Вілліямом Волтером Деніслом. Він сказав, що коли б йому прийшлося давати президентові Джансонові якусь раду, то він порадив би йому зовсім не турбуватися тим, що передбачають всякі опитування. Труман пригадав, що в 1948 році всі передбачали перемогу губернаторові Томасові Дьюї, а вибори виграв він — Труман.

Президент найменував МекКорди на дорадника в справі споживачів

Вашингтон. — Президент Джансон 20-го березня найменував Мерла М. МекКорди на першого урядового дорадника в справах споживачів. МекКорди зрезиґнує зі становища прокуратора ЗСА, яке він займає від 1961-го року. Згідно з повідомленням Білого Дому дорадник в справі споживачів працюватиме під проводом головного прокуратора Ремсі Кларка і буде на бюджеті окремого асистента Президента в справі споживачів, яким є пані Бетті Форнесс. Про цей новий уряд Президент інформував у своєму зверненні до Конгресу 6-го лютого. Дорадник в справі споживачів буде посередником між споживачами і продуцентами та різними бизнесменами, які деколи обманюють споживачів. МекКорди заявив, що буде гостро виступати проти всяких обманців, проти зависоких відсотків та завеликих цін при продажу на рати і в подібних випадках. Містер Корди — це негр, він скінчив право в 1947 році і після того працював як адвокат і як прокуратор.

Сенат відкинув поправку до кодексу етики

Вашингтон. — Сенат 20-го березня більшістю 44-ох до 40 голосів відкинув поправку до кодексу етики, згідно з якою члени Сенату мусіли б подавати до публічного відома відомості про свої фінанси. Це вже третій раз впродовж року Сенат відкидає проєкт, щоб сенатори та головні урядовці Сенату мусіли публічно звітувати про свої фінанси. Проти поправки голосували 23 демократи і 21 республіканець. Сенат вирішив схвалити кодекс етики після того, як сенатський секретар Демократичної Партії Роберт Дж. Бейкер був суджений за фінансові зловживання та після афери сенатора Томаса Дадда. Сенатор Дадд голосував за те, щоб сенатори виявляли дані про свої прибутки. Окрема Сенатська Комісія пропонує, щоб сенатори повідомляли про свої фінанси тільки головного контролера ЗСА, а не публічно все громадянство.

Студенти в Польщі продовжують страйк всупереч закликові Ґомулки

Варшава. — Студенти Яґайлонського університету у Кракові, 3 000 студентів Політехнічного Інституту у Варшаві й Варшавського університету продовжують бойкот викладів або свій „сидючий страйк" на університетських коридорах, знехтувавши заклик Владислава Ґомулки, щоб студенти вернулися до науки і тоді уряд розгляне ті їхні резолюції, що були прийняті на „леґальних" зборах, себто з дозволом від ректора. Польські студенти — за коментарями західніх кореспондентів у Варшаві й Кракові — недовіряють обіцянкам Ґомулки, тямлючи, що в 1956 році В. Ґомулка прийшов до влади під гаслом ліберальних реформ, а швидко потім почав завертати до метод із сталінських часів. Польські студенти особливо огірчені на газети, які слухняно виконують партійні накази, не надрукували резолюції студентських віч, зате лаялися проти студентів, як „хулиґанів", та повели антисемітську кампанію, шукаючи в сіоністах" жертвенних козлів за ті сутні причини, які штовхнули студентів до антирежимових виступів. Польські студенти демонстраційно друть на вулицях міст газети.

Німецькі соціялісти проти В'єтнамської війни, але за ґарантії ЗСА для Европи

Нюрнберґ. — Конґрес німецьких соціял — демократів, які разом із християнськими демократами становлять урядову коаліцію в Західній Німеччині, прийняв резолюцію з закликом до Америки припинити бомбардування Північного В'єтнаму і вжити всіх зусиль задля замирення у В'єтнамі, але водночас із ствердженням, що ґарантії безпеки збоку Америки для Західньої Европи є невідхильними передумовами миру в Европі. 330 делеґатів соціял - демократичного конґресу висловилися проти „примітивного антиамериканізму", але водночас висловили „симпатії і зрозуміння" для німецької молоді, що раз-ураз демонструє свою прихильність в'єтнамським комуністам. Соціял - демократичний конґрес прийняв теж резолюцію про потребу визнання східнього кордону Німеччині по лінії Одри-Нісси, з тим, що те визнання повинен потвердити мировий договір з Польщею.

Між Ізраїлем і Йорданією нова стрілянина — Єгипет схильний до переговорів

Об'єднані Нації. — До Об'єднаних Націй вплинули нові скарги на збройну сутичку між Ізраїлем і Йорданією; і Ізраїль перевів нібито відплатну акцію супроти Йорданії за терористичні атаки арабів, що прибували з йорданської території. Як звичайно, обидві сторони одна одній закидають вину в цій сутичці. Докладний звіт про ті події на ізраїльсько-йорданському кордоні складено ізраїльському міністрові військових справ, генералові Моше Даянові — у шпиталі: він важко поранений в нещасливому випадку, коли завалилась на нього стіна у глибокій ямі, де роблено археологічні розкопи. Ген. Моше Даян звеличник археології й особисто брав участь у таких розкопах. Він має зламані ребра та, мабуть, пошкоджений серцевий м'яз, але лікарі твердять, що його життю не грозить небезпека. Тим часом амбасадор Єгипту в Об'єднаних Націях Мохаммед ель-Коні отримав листа від свого міністра закордонних справ Махмуда Ріяда, що Єгипет готов підпорядкуватися цілій резолюції Ради Безпеки ОН з 22 листопада мин. року.

11 000 ДОЛЯРІВ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКІЙ НАУЦІ

Відділ Товариства Українських Інженерів у Філядельфії призначив із своїх фондів 10 0000 долярів на Фонд Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті і 1 000 долярів на Український Католицький Університет у Римі.

Філядельфія. Десять тисяч долярів — найбільший досі даток від одної інституції на Фонд Катедри Українознавства ухвалила управа Філядельфійського Відділу Товариства Українських Інженерів Америки дня 14 березня ц. р. Ці гроші, доходи з щорічних балів, складані на окремий Стипендійний Фонд, управа Відділу, на внесок Стипендійної Комісії, рішила передати на Фонд Катедри Українознавства в Гарвардському Університеті, уважаючи, що під теперішню пору це найкращий спосіб помогти нашій науці.

З того Фонду були давані стипендії студентам - українцям для закінчення студій, та виплачувалася на протязі кількох літ щорічна дотація на ведення українознавчих викладів на Пенсилвенійському Університеті. Крім того підтримувано різні наукові та меморіяльні видання.

З хвилиною, коли Гарвардський Університет підписав умову з Фондом Катедри Українознавства, Стипендійна Комісія рішила, що усі дотеперішні датки і методи допомоги були тільки паліятивом, і запропонувала передати решту фонду на оснування катедри української історії в Гарварді, що мала б підготовляти кадри молодих істориків. Управа Відділу, ревізійна опитник в цій справі між членами товариств і прийняла на спільнім засіданню цю пропозицію і схвалила передати 10 000 дол. на ФКУ, сподіваючись, що члени з своїми особистими датками на ту саму ціль щонайменше подвоять цю суму.

Водночас із цим, на тому ж засіданні, вирішено пожертвувати 1 000 (одну тисячу) долярів на Український Католицький Університет в Римі.

Спільне засідання Управи і Стипендійної Комісії Філядельфійського Відділу Товариства Українських Інженерів Америки дня 14 березня 1968, на якому ухвалено даток в сумі 10,000 дол. на Фонд Катедри Українознавства у Гарварді. Сидять (зліва): Михайло Ковальчук — скарбник, Михайло Караман — фінансовий секретар, Василь Коструб'як — голова Відділу, Володимир Медуха — секретар Відділу. Стоять (зліва): Сепан Чорпіта, Ігор Пак — чени Управи, Роман Пеленський — член Стипендійної Комісії, Евстахій Филипович — секетар Стипендійної Комісії, Юрій Луцишин — місто-голова Відділу.

ПРОФ. ЛЕВ ДОБРЯНСЬКИЙ ПОРУЧАЄ ПЕРЕВІРИТИ ЗАКОРДОННУ ПОЛІТИКУ ЗСА ЩОДО СССР

Ню Йорк, Н.Й. (РСГ). — Організація Американських жінок-республіканок в Ню Йорку (Republican Business Women, Inc.), президенткою якої є п-ні Роберт Ф. Ґунтер, а віце-президенткою і головою програмової комісії є заст. головного предсідника УНСоюзу п-ні Марія Душник, запросила проф. Лева Добрянського, який у великій залі того клюбу виголосив у вівторок, 19-го ц.м. одногодинну доповідь на тему: „Перевірка закордонної політики ЗСА відносно СССР". Доповідача представила присутнім п-ні Марія Душник, промову якого присутні кількакратно переривали рясними оплесками. Проф. Добрянський поділив свою доповідь на такі частини: 1. Постання СССР та поневолення відновлених в 1917 р. самостійних держав, які тепер СССР називає своїми „республіками"; 2. Нелеґальне визнання СССР Америкою в 1933 р.; 3. Імперіялістична експансія СССР після Другої світової війни, та 4. Всебічна допомога СССР всім революційним рухам у цілому світі, в першу чергу в Кореї і В'єтнамі. Проф. Добрянський кількакратно підреслював, що ядро зла не лежить в Кореї, Китаї чи В'єтнамі, але в Москві, яка постійно діставала й дістає допомогу від ЗСА, використовуючи ту американську допомогу проти тієї самої Америки. Постійно чуємо про перевірювання американської закордонної політики супроти В'єтнаму, але нічогісінько не зроблено щодо перевірки політики супроти СССР. Цієї тематики „не вільно" заторкувати. Після доповіді присутні, серед яких було багато видатних американських діячів, ставили низку питань, на які проф. Добрянський давав вичерпні відповіді. Між іншим, він з'ясував декому різницю між нацією і державою. При вході до залі продавали книжку проф. Л. Добрянського „Уразливі росіяни" ("The Vulnerable Russians"). Іван Процик, фахівець фільмового діла, зробив ряд знимок.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ З ТВОРІВ МИКОЛИ ФОМЕНКА

Нюарк. — У неділю 24 березня о 4-ій г. по полудні, у „Волсбурґ гай скул" авдиторії відбудеться великий концерт з творів сл. п. видатного композитора Миколи Фоменка, де виступлять майже 100 осіб дітей і молоді — хори та струнна оркестра УМІ, під диригуванням Юрія Оранського. Для дітей буде показана оперна сценка „Кі-Кі" на текст Л. Мосендза. Виконавці концерту є членами Українського Музичного Інституту, Відділ у Філядельфії. Концерт закінчиться контатою „Слава Мазепі".

ДОПОВІДЬ ПРО ІСТОРІЮ УКРАЇНСЬКИХ ПЛЕМЕН

Ню Йорк. — В Українському Народному Домі 23 березня о 7 г. вечора виголосить доповідь Лев Орлигора на тему: „Історія народження і розвитку самобутньої свідомости українських племен". Доповідь відбудеться з рамени, як сказано в програмці, Філософсько - Історичного Т-ва Студіюючої Молоді, ФІТУСМ. Після доповіді — дискусія.

ПЕДАГОГІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Шкільна Рада УККА спільно з філядельфійською Українською Учительською Громадою влаштовує чергову Педагогічну Конференцію, яка відбудеться в суботу 30 березня, о 4 год. по полудні, в Філядельфії, Па., в Пластовому Домі при 5146 Н. 10-ій вул. (на розі 10-ої і Дунканон вул.). У Програмі: відкриття — дир. В. Лотоцький; „Розвиток навчальної системи Келестина Френета" — доповідь д-ра Марії Струтинської; „Природні методи навчання — на основі книжки К. Френета" — доповідь п-і Христини Миллян; висвітлення фільму про навчальні методи К. Френета (французькою мовою, з англійськими написами); „Бібліографії і каталоги педагогічних книжок та фільмів в ЗСА" — д-р П. Ісаїв, потім дискусія та вечеря. Шкільна Рада і Філядельфійська Українська Учительська Громада запрошує учителів українознавства з Філядельфії і з сусідніх місцевостей та своїх членів взяти численну участь у конференції.

Конференція дивізійників перед 25-річчям Дивізії

У приміщенні Української католицької школи ім. св. о. Миколая в Боффало, Н. Й., відбулася 17 березня пленарна конференція Головної Управи Братства кол. Вояків І УД УНА при співучасті членів Крайових Управ Америки й Канади. Вирішено цілий ряд важливих проблем Братства, а зокрема належного відзначення 25-річчя постання Дивізії, що сталося 28 квітня 1943 р., далі обмірковано і вирішено видавничі справи Братства, організаційні проблеми, і т. д.

В конференції взяли участь понад 20 членів активу з всіх трьох згаданих Управ, які прибули на конференцію з Торонта, Філядельфії, Шикаґо та місцеві члени Управ з Боффало. В ділянці громадській, обговорено теж деякі справи, як справа підтримки акції фінансування фонду катедри українознавчих студій у Гарварді, і вирішено дати цій справі повну підтримку через Станиці Братств; вирішено теж підтримати протест проти переслідування українських діячів культури московським окупантом України.

Наради відбувалися в дружній, вольцкій атмосфері, не зважаючи на поважні не раз різниці думок щодо обговорюваних питань. У висліді нарад всі проблеми вирішено в повній згоді.

Дивізійний ювілейний рік, що почнеться бенкетом Крайової Управи Братства при співучасті всіх Станиць з терену Америки, розпочне ці святкування під гаслом „За стрілецькі звичаї!"

УКРАЇНСЬКІ ІНЖЕНЕРИ ГОТУЮТЬСЯ ДО НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Ню Йорк. — Цього року припадає 20-та річниця від часу заснування Товариства Українських Інженерів Америки, ТУІА. Як повідомлено в журналі ТУІА „Вісті українських інженерів", що виходить вже 19 рр. українською і частково англійською мовами, в числі з січня ц. р., Головна Управа товариства вирішила влаштувати спеціяльну Наукову Конференцію ще цієї весни. На ній будуть виголошені доповіді українською мовою, які вже тепер треба пересилати до секретаріяту т-ва.

СВОБОДА SVOBODA
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Тверда постава Джансона

Без уваги на правильність чи неправильність політики уряду ЗСА у В'єтнамі — треба подивляти спокій, витримку, послідовність і твердість президента Линдона Джансона, який не піддається щораз сильнішому натискові збоку щораз більшого числа противників тієї політики, тримаючись первісного принципу — збройного спротиву комуністичній агресії проти Південного В'єтнаму, поки ворог не виречеться своєї цілі — накинути тій країні комуністичний режим. Як ствердив державний секретар Дін Раск на майже 11-годинному переслуханні перед сенатською Комісією закордонних справ, Уряд переводить перевірку своєї політики у В'єтнамі „від а до зет". Але Дін Раск, як і сам президент Джансон, не залишив найменшого сумніву, що Уряд не відхилиться від згаданого принципу.

Особливо твердо заявив це Президент у своїй промові на конвенції Крайової фармерської організації в Міннеаполісі в минулий понеділок 18 ц. м. Він признав, що у господарських справах Уряд нараджується тепер з Конгресом над поважними редукціями в бюджеті й різними іншими засобами, які мали б скріпити доляр, але в справі В'єтнаму ствердив: „Ми не хочемо ані одного акра чужої землі, ми не любимо нічого більше, як мир, і ми ненавидимо найбільше капітуляцію і трусливість. Ми ні від кого не жадаємо капітуляції. Ми тільки закликаємо противників сісти, говорити і постаратися вирівняти розбіжності. Але ми не плянуємо піддатися, не плянуємо забратися геть..."

Таким чином треба сподіватися вислання до В'єтнаму нового контингенту війська, потрібного генералові Вілліямові Вестморлендові, дармащо буде його, мабуть, куди менше, аніж 200.000, що їх нібито генерал вимагає. Із заяви Президента, що він відкидає пораду „піти з розпиненими прапорами й перевести діло швидко, без уваги на пов'язані з цим небезпеки", виходить, що не буде й американської інвазії в Північному В'єтнамі, ані таких воєнних ходів, які могли б спровокувати Москву чи Пекін на одверту інтервенцію. Але буде посилення війни. І тому ледве чи можна сподіватися миру перед осінніми виборами. Джансон напевно здає собі справу з того, що такий стан не добрий для його кандидатури. Тим більше заслуговує на найвище признання його вірність принципам, вірність переконанню, що те, що він робить — в інтересі країни, без уваги на персональний інтерес.

„Ленінський плян"

45 років тому „вождь світової революції", а фактично провідник російської єдинонеділимської контрреволюції, В. Ленін написав свої останні статті. Навіть сам їх уже не писав, через прогресивний параліч, а лише диктував. Одна з тих останніх статтей зветься „Про кооперацію". Якщо вірити київській „Радянській Україні" з 13 березня, то в ній Ленін, „розвиваючи ідеї К. Маркса і Ф. Енгельса, теоретично обґрунтував принципи утвердження нового, соціялістичного способу виробництва в сільському господарстві". Кажучи зрозумілою мовою, Ленін, який обіцяв землю селянам, „науково" відібрав у тих селян землю, вже тоді пляноючи ліквідацію самостійних селянських господарств, знищення „куркулів" та творення колгоспних кошар. Правда, Ленін підкреслював у своїй статті, що перехід до нібито кооперативної форми господарювання в селі — до колгоспу, мас відбуватись на принципі добровільности. Але що мав робити його наступник Сталін, коли добровільно в колгосп ішли тільки п'яниці та ледарі, сподіваючись, що там вони з нічого стануть „всім", як то обіцяно в „Інтернаціоналі". „Радянська Україна" і тепер, у 1968 році, не згадує ані словом про сталінські терористичні методи колективізації, не згадує й про штучно створений Москвою голод в Україні в 1933 р., а це є тепер його сумна 35-та річниця...

Але чи дійсно „геніяльний ленінський плян" виявився не то геніяльним, а бодай життєздатним? За ввесь час існування колгоспів ні селяни, ні робітники, ні інтелігенція ніколи не мали досить харчів. Усі ці десятиріччя селяни змушені через мінімальну оплату трудоднів розкрадати колгоспне добро, щоб якось вижити. Совєтська преса постійно повідомляє про відставання колгоспів, про залишені на полях машини, про те, що сільська молодь втікає до міста. Тепер вона наголошує на тому, що треба дати колгоспам більше машин, і тоді, мовляв, уже нарешті все буде гаразд, іншими словами — не доведеться їхати по пшеницю до Канади, по масло до Австралії, а по м'ясо до Аргентини... Та само життя показало, що так званий „ленінський плян" відібрав у селян ініціятиву, любов до землі, господарське зацікавлення. Колгосп — це модерна панщина, при якій держава стала найбільшим за всі часи поміщиком.

В'ЄТНАМ І РЕКРУТАЦІЯ

Відомо, що в З'єднаних Стейтах є більше молодих людей, здатних за своїм віком, фізичним та умовим станом до військової служби, аніж їх треба для оборони країни. Тому й рекрутаційний закон, почавши від 1948 року, називається „селекційним", чи пак „добірним", що дає Рекрутаційному урядові змогу визначати щорічно й щомісячно число покликуваних до військової служби юнаків, визначати водночас їх категорії за різними критеріями. Відомо також, що головно дві категорії осіб широко користали з відсування їм в ій ськової служби на дальший час — студенти та фахівці на такій праці, що її кваліфікується, як важливу для країни. Останнім виданим у цій справі законом був т. зв. Акт Конгресу з 20 червня 1967 року, який продовжив основні постанови селекційної рекрутаційної служби до 1-го липня 1971 року.

Однак, В'єтнамська війна, непевність міжнародньої ситуації і конечність зберігати поважні а м е риканські збройні сили в різних пунктах світу — головно в Західній Европі та в Кореї — як також мати відповідні військові резерви в межах ЗСА, підвищили вимоги щодо числа рекрутованих. В останніх днях видано в цій справі розпорядок, який схвилював багатьох молодих мужчин в Америці: проголошено різні категорії, що їх позбавлено дотеперішнього п р и вілею „недоторкальних".

У пресі появились голоси „за" і „проти" цього розпорядку. Звернено, наприклад, увагу на те, що це нелогічно і для народу некорисно покликувати до актив н о ї військової служби під час війни саме найбільш вартісний елемент — абсольвентів високих шкіл та ще й із науковими ступнями, які не закінчили 26 років життя. Тому появилась уже вістка, що, мабуть, Рекрутаційний уряд зречеться принципу покликувати до військової служби „найстарших", зобов'язаних до неї юнаків, і покликуватиме в більшій кількості „наймолодших", отож 19-літніх.

Скільки в цьому році буде покликаних до військової служби — це невідомо. Від 1948 року до червня минулого року втримувано число збройних сил ЗСА на стопі 3,872.274 включно з Корпусом морської піхоти і морською флотою. Минулого року зекрутовано разом 228.700 юнаків. Покищо покликано дуже невелике число резервістів, виключно фахівців — електроніків, лікарів і осіб інших категорій. Але не виключена мобілізація деяких річників резервістів, якщо В'єтнамська війна скоро не закінчиться, і треба буде виповнити „люку", що постане у стаціонованих у ЗСА збройних силах внаслідок вислання дальших з'єднань до В'єтнаму.

Покищо відомо тільки, що в травні переведуть рекрутацію 44.000 молодих мужчин. Це третій з черги місяць, в якому переступлено число 40.000 рекрутованих. На квітень покликали до війська 48.000 мужчин, одно з найвищих чисел протягом В'єтнамської війни. Пентагон проголосив, що всі 44.000 рекрутів у травні ц. р. будуть враховані до Армії. У цьому році взагалі щомісячний „приділ" рекрутованих дещо вищий за 40.000, коли в минулому році в серпні було 29.000.

Американська с и с т ема проголошувати до загального відома інформації з усіх без винятку ділянок державного життя у практиці доводить до оприлюднювання статистичних даних щодо всіх родів збройних сил, як і щодо всіх плянів творення нових військових з'єднань, висилання їх на В'єтнамський фронт, відтягнення їх відтіль в запілля і т. п. Це — антипод дивогляду, практикованого в усіх комуністичних країнах, де засекречуються всі навіть найневинніші відомості, що стосуються війська, або оприлюднюються фальшиві дані.

До таких відомостей, які не приносять користи країні, належить р о зголошування надто нездорової сенсації кожного випадку спалення рекрутаційної картки „збунтованим" юнаком чи навіть переведення „опитувань" серед високошкільних студентів щодо їх відношення до військової служби й бажання чи небажання йти до війська. Очевидно, що під час війни, та ще й війни непопулярної, веденої за тисячі миль від батьківщини, в найтяжчих кліматичних та теренових умовинах, молоді люди не можуть бути захоплені перспективою покликання до війська. Все ж щорічну рекрутаційну квоту покривається в Америці передусім добровільцями. І все ще найбільший відсоток молодих мужчин в ЗСА вважає, що військова служба — це справа честі й найперший обов'язок кожного громадянина.

Звичайно, кожна війна є нещастям. Знають це передусім батьки й рідні тих, що згинули або були важко поранені на бойовищі. Але служба у війську і участь у війні це не самі тільки негативи, бо в боях гартується дух, переорюється психіка юнаків. Тому в усіх народів комбатанти, ветерани належать до еліти. І тому й тепер можна сподіватися, що коли маса американських вояків вернеться з В'єтнаму, то вони прочистять атмосферу, занечищувану пісніками, в'єтніками та нестриженими гіппісами, які ставляться легковажно чи й з презирством до таких понять, як обов'язок, дисципліна й національна честь.

І коли згадати, що на шляхах ЗСА гине щорічно по 50.000 осіб, а за чотири роки В'єтнамської війни згинуло круглo 20.000, то крик про винищування в Н'єтнамі американської нації грубо перебільшений.

І. К.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Леся Лисак

„БЕСТ СЕЛЛЕР" І „КОНСЕРВАТИВНИЙ" СМАК

Я бачила цю книжку багато разів, поки вона опинилася у мене на письмовому столі в крамниці. Я бачила її в руках молоді шкільного віку і поморщених руках старих людей. Я бачила, як її читають, їдучи до праці в автобусі і як читають її у фірмовій їдальні під час обідньої перерви. Працівники крамниці читали її нишком, „з-під поли", коли не дивився шеф. Цю книжку прочитало багато мільйонів людей, поки один фабрикант, який доставляв нам товар, не подарував мені цієї книжки, кажучи: „Дуже цікава, бест - селлер — варто прочитати".

Справді, ця книжка була протягом двадцяти восьми тижнів на списку найбільш популярних книжок. Але дивним - дивом, попри всю цю рекляму та популярність, вона не приманювала мене. Вона пролежала на мосму столі майже місяць, а я не вспіла прочитати навіть одної сторінки, мовляв, „немає часу". Ясно, це був тільки викрут, бо коли людина має охоту щось зробити — час завжди знайдеться. Можливо, я не прочитала б цього „бест - селлера" й досі, коли б не „Наш Брус".

„Наш Брус" — це студент університету, який у вільний час приходить до крамниці деколи допомогти. Котрогось дня він запримітив книжку на мосму столі і запитав, чи я вже її прочитала. Бо якщо так — він хотів би про цю книжку поговорити.

„Поговорити про книжку" — це зазвичайно інтригуюче. Одночасно збліду мос „виправдання" про брак часу. Бо якщо Брус, який ходить на лекції, підготовляється до іспитів, пере свою одежу, варить обід та працює в крамниці, міг знайти час — можу і я. Правда, довелося читати книжку ночами, і у висліді приходити до праці втомленій та невиспаній, але — трудно. Прочитала отих п'ятсот сторінок (правда, малого формату) — і тоді... виникла проблема: як мені про всю цю погань говорити з молодою людиною?

В обідній перерві я розпочала розмову із знайомою, яка саме дочитувала цю книжку.

— Розказувати, я к и ми шляхами йшли до слави голлівудські зірки та які були при цьому їхні переживання — це цікава тема, — сказала я. — Але як можна було те все забруднити отими жахливими описами інтимностей, описами, для яких є тільки одна назва?

Знайома подивилася на мене з таким поблажливим виразом, з яким дивляться досвідчені на наївненьких:

— Це ж життя, моя дорога, це життя. Якщо таке ділялося, то чому про нього не написати?

— Але як писати? У культурних людей є межі пристойности. Є певний естетичний смак. А у цій книжці немає ані сліду ні одного ні другого.

Знайома розуміла добре, про що я говорю, та все таки не погоджувалася.

— Тепер про всі ці інтимні справи говориться відверто та ясно. Це ж часи поступу. — Вона шукала якогось сильного аргументу, щоб збити мої закиди. Мабуть, знайшла, бо вдоволено заявила:

— Якщо вам не подобається „Долина ляльок", то у вас, мабуть, дуже консервативний смак.

Я всміхнулася.

— Консервативний? Можливо. Але скажіть одне: чи коли ви скінчите цю книжку — ви дасте її читати своїй п'ятнадцятирічній доні?

Вона обурилася, немов я кинула їй в обличчя зневагу.

— Що ви! я ж виховую свою дочку добре, а це брудна книжка! — Вона сперсердя жбурнула книжку до торбинки і нервово сягнула по папіроску.

Мені хотілось додати, що у нашій „добі поступу" цю книжку, на жаль, уже прочитало декілька мільйонів малолітніх, але змовчала. Не хотілось дратувати жінки, яку й так схвилювало мос питання.

Коли я повернулась з обідньої п е р е р в и, „наш Брус" розпаковував товар з фабрики. З-поза окулярів його очі всміхалися добряче, ясно.

— Ти хотів поговорити про цю книжку, пам'ятаєш? — сказала я. — Спершу ти висловиш свої думки, а тоді вже я скажу тобі, що думаю про цей бест - селлер.

— Про „Долину ляльок"? — хлопець всміхнувся, як всміхаються на згадку про щось зовсім неважне, щось, про що не варто й говорити. — Шкода було часу її читати й шкода часу, щоб говорити про таку брудну книжку.

Я розсміялася. На мить він здивувався, але тільки на мить. Він теж засміявся, як сміються з доброго дотепу.

— То ви такої самої думки, як я?

Мені справді було радісно. Радісно, що у цього молодого чоловіка в нашій „добі поступу" такі здорові погляди на справжню вартість книжки. Мені було приємно, що він знає межу між літературою і „бест - селлером", який прочитали скільки там мільйонів людей.

— Ну, що ж, додав він, розпаковуючи товар, — люди завжди люблять сенсацію. Тепер сенсації пов'язані з еротикою та наркотиками.

Він говорив, як зовсім дорослий чоловік, оцей вісімнадцятилітній студент.

— Саме про наркотики в книжці говориться дуже багато, — підхопила я. — Для героїнь повісти — це єдиний засіб на всякі проблеми й турботи. Що ти про це думаєш, Брусе?

З-поза окулярів глянули ясні, молоді, розумні очі.

— Наркотики? Що ж, серед людей є певна кількість психічно незрівноважених, хворих. Це вони тікають від життя у світ наркотиків. Але ми цього не потребуємо. Ми вчимося, і ми осягнемо те, що хочемо осягнути.

„Ми"... він мав на думці таких, як сам, молодих людей, які студіюють, складають іспити, варять собі їжу, перуть одежу — і працюють, щоб заробити на студії.

Варто було прочитати цю безвартісну, брудну книжку, щоб почути такі думки.

Софія Наумович

ПАРИЖ ПРО СКВУ ТА ІНШЕ

(2)

Ред. Косів проаналізував ставлення української преси до Конгресу — так національної, як і комуністичної. Серед національної преси були голоси позитивні, критично - позитивні та негативні, а серед комуністичної — всі негативні. Велика перевага була позитивних голосів, які підкреслювали, що оце вперше в історії Конгрес об'єднав усіх без винятку українців для одної мети, зокрема унікальне в нашій історії явище — спільний виступ трьох ієрархів наших Церков. Цей громадський Конгрес повинен стати поштовхом для політичного об'єднання або бодай до політичної координації. Критичні голоси висували такі зауваги: „У резолюціях немає виразного сформулювання УССД", „Чому згадуємо III Універсал?", „Це був Конгрес двох націоналістичних груп, які досі не виросли з того, що вивезли з краю", „СКВУ підважив с о б о рність", „Не пошанували актів 22 січня, бо не дали місця в Президії їх творцям", „Поминули деякі організації", „Не всі політичні групи були заступлені", „Не було місця на дискусію" і т. д. Отож невелика меншість, яка опинилася поза Конгресом, знецінює тепер його вартість. Така непереборлива критика може стати чисельою зброєю проти СКВУ. Комуністи називали Кон г р е с „зборищем буржуазних націоналістів", але їхні надії на незгоду й сварню не здійснилися, а коли Конгрес таки відбувся, то Москва затривожилася, і Новиченко виступив на зборах з тим, що „вони збиралися „визволяти" Україну"! Найбільше тривожить большевиків єдність української еміграції, і тому всілякі наші спекуляції щодо впливів, надміра чутливість деяких пошкодованих груп можуть сприяти комуністам для нашого розбиття.

Після цього панелю відбулася дуже жвава й навіть гаряча дискусія, в якій кожто дав вислів своєму чи груповому невдоволенню з й о. Була також критика резолюцій, мовляв, неточно з'ясована мета — УССД та інші зауваги, але назагал пріжани, які з'явилися цим разом дуже чисельно, були задоволені так із перебігу, як і з висліду СКВУ.

Ще довго після закінчення нарад дискутували присутні над прослуханим. Зокрема невиясненими залишилися деякі справи: шикагське церковно - мирянське непорозуміння і якесь дивне, хоч дискретне, роз'єднання наших наукових установ. Це тим дивніше, що поодинокі члени цих установ брали виразну участь у Конгресі і змагали до єдности всіх без винятку. Дивним теж видавалося паризькій громаді, яка хоч зрізничкована в партійних групах, завжди виступає спільно, к о л и йдеться про загальну справу, — що наші делегати, коли виступали з доповідями в різних містах ЗСА, то мусіли цю саму доповідь повторювати двічі — для різних середовищ! Тут уже, як висловився хтось дотепно, „наша американська Україна повинна наздоганяти европейську!"

І з цим почуттям нашої „переваги" розійшлися врешті учасники панелю.

Традиційне відзначування „Крут" відбулося ц. р. в Парижі в двох частинах. У самий день крутянської трагедії, 29 січня відправлялася в соборі св. Володимира Заупокійна панахида, а опісля таки в церковному приміщенні відзначено подію доповіддю Дарії Мельникович та деклямацією Ірки Зеленої поезії В. Янева „Крути", — з присутністю сумівської молоді.

Щойно через три тижні відбулося в залі „Мадам" прилюдне вшанування крутянських героїв скромною програмою, виконаною молоддю СУМ, ОМУФ і Студентської Громади. На цю молодечу імпрезу прибуло багато молоді й старшої публіки.

Програму відкрив Данило Ганяк від ОМУФ, запросивши сумівця Михася Костишина відчитати доповідь Дарії Мельникович із журналу „Січовики". У доповіді була з'ясована роля молодечого пориву й патріотизму, але також висловлено доволі критичний погляд на тодішній провід „старшого громадянства". Після того пробував своїх сил, у висновках з цієї події — Олег Основець, щоправда, французькою мовою. Він радив не підходити до Крут сентиментально й з нарікannями, бож ці юнаки знали, за що вмирають, як знали й те, що після них прийдуть інші, які продовжуватимуть боротьбу. Отож, хто з нас може відтягнутися від служби Україні, навіть, як треба буде, — зі зброєю в руках?

Після цих двох коротких доповідей виступили: Богдан Попов з деклямацією „Крут" Андрія Гарасевича, Тоня Штуль — „Матері" Оксани Лятуринської, Іван Федій „Крут" Богдана Лепкого й врешті Богдан Попов прочитав „Україні" Самійленка. Усі деклямації були виголошені поправно, деякі навіть по - мистецьки.

Про найбільшу нарізку імпрезу Свято Державности прийдеться говорити в наступному дописі. Тут ще годиться додати, що півтора місяця кожної п'ятниці у французькому радіо йшли передачі „Українські музики" — оце вже другої серії д-ра А. Вирсти. Як зачувано, і цим разом наспіло до управи радіо багато листів від французьких слухачів з великими похвалами для нашого музиколога.

Степан Риндик

ПРИКРИЙ ВИПАДОК

(Оповідання рецидивіста)*)

(1)

I

Коли я проживав іще на рідній землі, в славній країні народної демократії, то одного разу трапився був зо мною такий прикрий випадок:

Я служив у тресті Заготгбум, або кажучи на повний язик, — в тресті „Заготовка оберточной бумаги". Мій відділ переводив статистику ганчірок, шматків і всякого дрантя від зужитих тканин по всьому Союзі і брав на облік їх назбирану готовину, а потім свої рахунки порівнював із контрольними числами і пильнував, щоб були додержані приписані норми збору цієї важної утильсировини. Це дуже марудна операція, і ми мали велику мороку з нею, бо разу-раз траплялося, що окремі райони чи навіть області, а то й цілі республіки відставали від приписаних п'ятирічними плянами соціялістичних норм, і треба було своєчасно нагуркати на них або й просити засягнення НКВД. Правду сказати, до цієї інституції ми вдавались тільки в крайніх випадках, коли наш завідділ убачав порушення революційного порядку, бо коли само НКВД питалося, чи нема де зловмисного саботажу. Во хитрі енкаведисти мали на меті виключно свої інтереси: якомога більше заарештувати і постріляти людей, щоб при цьому поздирати з них одежу. Ми від цієї операції не мали ніякісінького зиску. Навіть навпаки, не ставало людей — не ставало утильсировини. А крім того, наскоки енкаведистів доводили до того, що населення цілих околиць позбувалось штанів і спідниць. А при таких обставинах, самі розумієте, наша утильсировина спожавалася на місці, і ми не діставали найменшого клаптика якоїсь тканини. Так виглядала наша робота.

І ось одного дня задеренчав у нашій канцелярії під носом завканца телефон. Завканц притягнув до себе слухавку, вислухав телефономовлення, сказав „да" і „слушаю", а потім, відкладши трубку, звернувся до мене:

— Завідділ кличе вас до себе.

— Чи брати статистичне оброблення?

— На всякий випадок візьміть.

Я згорнув відповідні папери, пригладив чуприну, закрив лівою долонею штани в тому місці, де вони занадто вже витерлися, і пішов. А коли зайшов до кабінету завідділа, відразу впало мені в очі, що він чогось дуже непривітно дивиться на мене. Що за лихо? Я ж роблю все, щоб припинувати за збільшенням стану утильсировини. Більше несила щось зробити.

— А що це ви, товаришу, тримаєте там лівою рукою? — запитав мене згрізна.

— То нічого, чисті пустяки, товаришу завідділ, — промимрив я прибитим голосом.

— Ану відкрийте!

Я відкрився.

— Ах, які жахи! — скрикнула по-театральному машиністка Ліна Тараканова і закрила очі.

То була велика негідниця. Уміла вдавати соромливу дівчинку, хоч сама пройшла, як то кажуть, крізь вогонь і мідні труби. Скрикнула бісова душа так, наче там була бозна яка діра. А тож нічого особливого: долоні з пальцями цілком вистачало, щоб її закрити.

— І це ви називаєте пустяками! — визвірився на мене завідділ, побачивши ту дірку. — Добрі мені пустяки, нічого не скажеш! Слухайте, товаришу! Ви служите в державній установі всесоюзного значення, а не в цирку. І я не дозволю, щоб мої урядовці компромітували цю установу подертими штанами. З такими штанами заміситься до театру сатири й гумору і тішите там громадян, показуючи їм розідрету матню. Отже, щоб багато не говорити, від завтра приходіте на службу в пристойному вигляді. І запам'ятайте собі, що в Совєтському Союзі руки взагалі, а ліва зокрема існують не для того, щоб закривати ними непристойні діри, а для того, щоб будувати комунізм. Можете йти.

Я вклонився і рушив до виходу, обернувшись до начальства матнею, де зяяла та напосна діра.

— Гей, гей, товаришу! — крикнув навздогін начальник. — Та хоч закрийтесь рукою. Пошануйте великих вождів революції, Леніна, Кірова і Сталіна, що дивляться на вас зі стіни. І майте якийсь сором перед дамами, що тяжко працюють отут, будуючи соціялізм. Вони вже давно нарікають на ваші штани і скаржаться, що ваш одяг дуже негативно впливає на їх образотворчу уяву. Закрийтесь!

Я закрився. Отже, раз так, а раз так: то розкрийся, то закрийся. І будуй у таких умовинах соціялізм. Ділька лисого збудуєш!

Я розповів про своє горе завканцові і попросив його дати мені ордер на штани, бо треба вам знати, що всі мої многолітні намагання на полі придбання штанів чи хоч якоїсь матерії на них скінчились повним фіяском. Я не вмію спекулювати. Не маю такої голови. Інші люди якось умиють вихитрити, десь вижохати, до когось підпідлабузнитися, когось підідурити й надути, щоб попасти в свої руки шмат матерії, а я не здатний ні до чого! Залишилося мені одно: многократно церувати матню, підшиваючи до неї латку за латкою, аж нарешті мусів був позбутися всіх надій. „Ляшате оні сперанца!" — пригадав я собі слова великого Данте.

— Ви при своєму розумі?! — здивувався завканц, почувши мос прохання про ордер. — Де ви таке чули, щоб Заготгбум видавав якісь ордери на штани?

— То видайте хоч рекомендацію до Штантресту і напишіть їм, що я виконую роботу всесоюзного значення і аж ніяк не можу ходити в подертих штанах. Це ж не Америка, обдерта Волстрітом! Що вони собі думають?!

— Чоловіче добрий! — обізвався завканц. — Кожний громадянин Совєтського Союзу виконує роботу всесоюзного значення. Навіть та стара бабуся, що скає свої унуків. Во воша... — наш вопрос номер перший. І це Штантрест сам добре знає і всякі такі рекомендації викидає на смітник.

— Що ж мені робити? Та та триклята діра щодня розростається. Скоро не вистачить долоні, щоб її закрити. З такою матнею не приймуть мене навіть до театру сатири й гумору! — сказав я, трохи не ридаючи.

— Можемо видати вам ордер на обгортковий напір, — промовив злагіднівши завканц. Але з обгорткового паперу штанів не пошиєте. А як і пошиєте, то за два дні будуть із них самі канцури. Завдяки саботажній акції потайних ворогів комунізму, міцність нашого обгорткового паперу ніяк не може дійти до призначених п'ятилітньою ста відсотків. Тому наш папір вам мало поможе, а на штани ми ордерів не даємо. Та ви самі це добре знаєте. Тож ратуйтеся якимось іншим способом.

*) Із приготовленої до друку збірки оповідань.

В УКРАЇНІ ВОРОГ ПЕРЕВОДИТЬ БЕЗПОЩАДНУ РУСИФІКАЦІЮ, НИЩИТЬ УКРАЇНСЬКУ КУЛЬТУРУ, ПЕРЕСЛІДУЄ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВЦІВ. В АМЕРИЦІ ГАРВАРДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ДАЄ НЕБУВАЛІ МОЖЛИВОСТІ ВІЛЬНИХ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ ТА ВІЛЬНОЇ, ТВОРЧОЇ ПРАЦІ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВЦІВ, ЯКЩО ВИКОНАЄМО НАШЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І ДО ВЕРЕСНЯ Ц. Р. ЗБЕРЕМО 330,000 ДОЛЯРІВ. ЖЕРТВУЙМО ЩЕДРО, ЖЕРТВУЙМО НЕГАЙНО!

ЧЕКИ ВИСТАВЛЯТИ І ПЕРЕСИЛАТИ:

Ukrainian Studies Chair Fund

302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ В ПАРИЖІ

Український Центральний Громадський Комітет у Франції влаштував свято відновлення Української Державности 22-го січня 1968 року, в неділю 25-го лютого в концертовій залі „Корто" у Парижі. Це свято мало всі познаки державної достойности великого народу. Сцена була прибрана українським національним гербом - тризубом, національною хоругвою — синьожовтим прапором, на тлі якого виднів напис „50".

При вщерть заповненій залі українцями та запрошеними гістьми - чужинцями, свято почалося виступом збірного мішаного Хору, що виконав „Засяло сонце золоте" Недільського під дир. Григора Безносюка. Ця бадьора і доре виконана пісня ввела у святочний настрій присутніх і створила атмосферу радісного настрою, який напевно панував у Києві і у всій Україні у цей памятний день проголошення Української Самостійности й Незалежности 22-го січня 1918 року. Вийшов на сцену голова УЦГК у франції, інж. Симон Созонтів, кол. сотник армії УНР. Він мовив: „50 років тому проголошено самостійність України. Цю самостійність треба було боронити"... Головний доповідач д-р Кирило Митрович навів уривки з IV Універсалу, пояснюючи їх то українською, то французькою мовою, доказував переконливо, що тоді, коли Україна хотіла оминути проливу крови, Москва йшла війною на Україну, вбивала, грабувала неповинних людей. Захід підтримував не визвольні змагання України й других поневолених царською Росією народів, але нову російську імперію. Деякі держави, між якими і Франція, хоч визнали самостійність України, ніякої допомоги їй у скрутний час не дали. Україна у своєму короткому державному існуванні встановила була такі демократичні закони, яких у той час ніде не було. Усім національним меншинам Україна дала такі демократичні права, яких вони не мали ніде. Та почалося ламання большевиками усіх демократичних свобід, переслідування національних почувань, нищення провідних верств, штучні голоди, засилання, закріпащування селянства. Український уряд цієї демократичної України був примушений силою московських багнетів вийти на еміграцію. Тут у франції спочиває голова цього Уряду, сл. п. гол. отаман Симон Петлюра, замордований підступно московським агентом. Але Україна не здається. Все нові і нові покоління стають на змаг з Москвою. Усі ці покоління, виховані і народжені вже у Совєтському Союзі, свідомо й не свідомо, стають під стяг „Геть від Москви! — За Самостійну Україну!"

Після доповіді танцювальний гурток Організації Української Молоді у Франції виконав з великим успіхом танок „Катерина", у якому заблистіла вся краса українських народніх одягів і легкість українських дівчат. Танцювальний гурток Спілки Української Молоді виконав „Гопака", яким полонив присутніх, особливо чужинців. Друга, концертова частина програми почалася виступом молодого співака-баса, Данила Ганяка, що виконав під акомпаніямент Жоржа Вернера „Реве та стогне Дніпр широкий" та „Гей літа орел" з опери „Тарас Бульба". Одарка Андріїшин виконала із грацією, музикальністю та чаром у голосі „Яка краса відродження країни" на слова О. Олеся, музика Василя Щутя і „Тече вода в синє море", слова Шевченка, музика Миколи Фоменка, за які зібрала заслужені оплески присутніх. Д-р Аристид Вирста виконав при акомпаніяменті Беті Буркарт, скрипкове соло „Елегічне капрічіо" Миколи Лисенка та як надаток, на домагання вдячної публіки, свого власного укладу „Ходить сон", колискову, що особливо подобалась своїм і чужинцям. Оперовий тенор Мирослав Скала-Старицький, якого публіка привітала й супроводжала кожне його виконання грімкими оплесками, виконав із питомим йому переконанням і темпераментом „О, слово рідне, орле скутий" О. Олеся, музика Остапа Бобикевича та „Пісню" (Як буйному вітру) Григорія Чупринки, музика Андрія Гнатишина, а на домагання захопленої публіки ще й „Надія" Черкасенка - Лопатинського.

І знову Одарка Андріїшин і Данило Ганяк вийшли з дуетом „Збудись, могутня Україно" невідомого автора-упівця, музика А. Гнатишина, яким наскрізь полонили публіку, що домагалась повторення, але молоді співаки, учні маестра Скали-Старицького, ще не мають звички „бісувати". Потім хор, під диригентурою Віри Дратвінської, виконав „Молитву" з „Запорожця за Дунаєм", що її в супроводі хору відспівав М. Скала-Старицький. Після цієї „Молитви" хор і вся заля відспівала з пієтизмом український національний гимн „Ще не вмерла Україна", яким закінчилось це торжественне свято. Всі точки заповідала французькою мовою студентка Ліза Сенткевич в українській ноші, що справляло миле і гарне враження.

О. В.

Ню Йорк, Н. Й.

КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ МОЛОДІ РЕАЛІЗУЄ НАПРЯМНІ УВС

У п'ятницю 8 березня ц.р. в Ню Йорку відбулося засідання Координаційного Комітету Організації Молоді, в якому взяли участь представники крайових централь Пласту, СУМА, СУСТА, ЦУТУСМ, УСЦАК. Нарадами проводив крайовий координатор молоді інж. Чума.

На нараді обговорювано низку актуальних справ. Широко розгорнено дискусію над потребою якнайшвидшого переведення в життя постанов СКВУ та виховного конґресу СВОС, які затвердили виготовлені проф. д-р Е. Жарським „Українську виховну систему". Представники Крайових Централь молоді, зібрані на нараді, з огляду на важливість справи доручили д-р Е. Жарському та референтові координаційного комітету молоді інж. І. Чумі спільно з виховною референтурою СФУЖО, Шкільною Радою як Крайовими Централями приступити негайно до підготовних праць для створення Крайової Виховної Ради ЗДА.

Нарада представників крайових централь молоді вирішила закликати всі організації молоді активно влучитися в організацію протестів проти переслідувань української молоді на рідних землях. Присутні одноголосно рішили поручити всім організаціям молоді:

1. Створити окремий „Комітет Звільнення Українських Політичних В'язнів", до якого увійшли б також представники всіх українських молодечих організацій, а навіть молодь інших національностей.

2. Згадані Комітети повинні зорганізувати зустрічі з редакторами льокальної преси, представляючи їм справу, з проханням поміщувати їхні летючки, звернення, переклади листів в'язнів і т.п. з метою прихилення американської публічної опінії в сторону нашого справедливого домагання за звільнення українських патріотів.

3. Нав'язати знайомства з американською молоддю по середніх і вищих школах чи при праці і спільно з ними організувати гуртки для збирання підписів, організування спеціяльних вечерів для молоді, щоб залізнати її ширші круги з українською проблематикою, невільничим станом нашого народу та з потребою спільно протиставитися варварству і тиранії.

4. Однієї суботи чи неділі організувати віче для української молоді і громадянства з винесенням відповідних резолюцій.

Зорганізувати акцію збирання підписів по школах, на праці і серед власного громадянства під петиціями. Для цього в найкоротшому часі перешлеться відповідні листи і летючки в англійській мові.

Рішено також, щоб організації молоді взяли спонтанну участь в маніфестації у Вашингтоні, яка відбудеться у квітні біля Кобзаря.

Передискутовано обширніше справу Відзнаки Фізичної Вправности, можливости широкого розгорнення фізкультурної праці і ін.

Речевість нарад, широкий діяпазон порушених проблем, а перш за все намагання представників крайових централь перевести якнайшвидше в життя постанови СКВУ та СВОС і причинитися до успішности „Української Виховної Системи" — є позитивним явищем в праці Координаційного Комітету Організацій Молоді.

Н. П.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149 - 2 ав.

З Літературно-мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 22 березня ц. р. відбудеться там Клюбовий Вечір з різнородною програмою. Відбудеться на залі виставка графік Тирса Венгриновича з поясненнями Антона Малюци. Лілея і Богданна Волянські відспівають кілька пісень — дует — при власному акомпаніяменті на ґітарах, а твори сучасних українських поетів з УССР читатиме Гандзя Савицька. Початок о год. 8 веч.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

„ПОТЬОМКІНСЬКЕ СЕЛО" У ФЛЬОРЕНЦІЇ

Минулого року між Києвом і Фльоренцією в Італії було, як повідомила „Культура і життя" з 17 березня, „підписано договір про побратання". Цього року у Фльоренції, в будинку-палаці Векйо, відкрилась виставка „Дні Києва і України", на якій італійці мають побачити, переважно з фотографій, як живе сучасна „Вільна Україна". На відкритті був посол СССР до Італії М. Рижов. Виставка прикрашена червоно - посинілими „прапорами УССР".

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 12

П. Ващек, Макоті	$ 24.00	П. Адамко, Геммонд	1.00
П. Могилин, Бруклин	12.00	М. Баранів, Піттсбурґ	1.00
М. і Ю. Фірман, Блекстовн	10.00	Т. Борсук, Вест Алліс	1.00
І. Несторович, Бруклин	8.00	Д-р Ю. Бахур, Дітройт	1.00
І. Попович, Бруклин	8.00	Н. Бриндзей, Шебойґен	1.00
О. Ярема, Н. Плейнфілд	8.00	М. Вацик, Дітройт	1.00
Д-р Б. Кузьма, Викфорд	6.00	Д. Вирста, Рочестер	1.00
М. Вербяний, Елизабет	5.00	Ю. Возний, Нортамберленд	1.00
А. Крупська, Асторія	5.00	А. Гарин, Вест Гемстед	1.00
Е. Титла, Гесбрук	5.00	С. Гринчук, Дітройт	1.00
Н. Брухковський, Солт Сте. Марі	4.00	А. Гусар, Рочестер	1.00
І. Вербовський, Лонг Ай.	4.00	Т. Ґелемей, Нюарк	1.00
І. Віщур, Дітройт	4.00	О. Ґонтарський, Ст. Кетр.	1.00
Е. Фаріон, Філядельфія	4.00	П. Ґулевич, Лос Анджел.	1.00
П. Ваґан, Йонкерс	3.00	П. Ґуреш, Коговс	1.00
М. Волошинський, Монтреаль	3.00	І. Давидюк, Гаґерставн	1.00
Ю. Воронецький, Шикаґо	3.00	Г. Дідуник Від. 94	1.00
М. Горват, Трентон	3.00	Г. Еванів, Джерзі Сіті	1.00
Я. Городецький, Джексон Гайтс	3.00	Д. Іфкевич, Мінеаполіс	1.00
І. Гута, Гейзил Парк	3.00	С. Жураковський, Річмонд	1.00
Р. Голембйовський Асторія	3.00	В. Жуковець, Юніон Сіті.	1.00
І. Дерик, Лівінґстон	3.00	Д. Комаринська, Бруклин	1.00
П. Лобур, Нюарк	3.00	П. Кондратенко, Дітройт	1.00
В. Ломницький, Вестгемптон	3.00	А. Коновал, Арлінґтон Гайтс	1.00
К. Луценко, Філядельфія	3.00	М. Костинюк, Рочестер	1.00
А. Маркович, Пассейк	3.00	А. Кузишин, Асторія	1.00
Г. Озарків, Дітройт	3.00	Д. Лацик, Плейнсборо	1.00
Ф. Оприск, Бруклин	3.00	Прот. о. М. Литваковський Дітройт	1.00
С. Петрій, Шикаґо	3.00	І. Майка Балтімор	1.00
Д. Розпопа, Нюарк	3.00	Д. Мазур, Емітвилл	1.00
о. І. Ткачук, Ню Йорк	3.00	О. С. Мандрика, Луісвілл	1.00
П. Фуґа, Фенiксвілл	3.00	М. Марунчак, Монтреаль	1.00
І. Червінський, Бронкс	3.00	В. Навроцький, Бруклин	1.00
М. Штендера, Трентон	3.00	С. Небеш, Клівленд	1.00
М. Береза, Бронкс	2.00	І. Притоцька, Шикаґо	1.00
В. Богонович, Дітройт	2.00	І. Сапсай, Панксатавней	1.00
І. Голик, Скрентон	2.00	М. Сарабин, Довадкіяк	1.00
С. Дикун, Бренфорд	2.00	Т. Слевинський, Стратфорд	1.00
М. Добрянський, Менчестер	2.00	Л. Стеткевич, Ню Йорк	1.00
Д-р Т. Залуцький, Шикаґо	2.00	М. Фірман, Блекстовн	1.00
О. Канівець, Саутінґтон	2.00	М. Хорос, Янґставн	1.00
І. Кінтер, Шикаґо	2.00	Б. Шарий, Луісвілл	1.00
А. Кобаса, Севелл	2.00	Д. Шмаґала, Клівленд	1.00
Д-р В. Когутяк, Ютика	2.00	І. Щур, Торонто	1.00
Я. Коляковський, Монтреаль	2.00	І. Юськів, Геммонд	1.00
Д. Коник, Ст Кетринс	2.00		
Д. Лiпинський, Клівленд	2.00		
П. Мазур, Пассейк	2.00		
Є. Пиндус, Гаррісбурґ	2.00		
І. Скробач, Олін	2.00		
М. Сосяк, Леттем	2.00		
В. Стиалка, Перт Амбой	2.00		
А. Чміль, Шикаґо	2.00		
В. Шпирка, Ірвінґтон	2.00		
О. Верегуляк, Масретавн	1.75		

КИЇВ СТАЄ ПІВТОРА-МІЛЬЙОНОВИМ МІСТОМ

З короткого повідомлення в тижневику „Наше Слово" у Варшаві, з 11 лютого 1968 року, виходить, що Київ ще на початку цього року вже мав „понад 1 мільйон 400 тисяч чоловік" населення.

СПОРТ

редагує В. СОХАН

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

Турнір відбиванки юнаків і юначок за першість УСЦАК відбудеться 24-го березня в залях УМСА при Howe Street в Ню Гейвені, Конн. Влаштовує турнір юнацтва з доручення Української Спортової Централі Америки і Канади Крайова Пластова Старшина ЗСА, а проводитиме турніром ланковий відбиванки УСЦАК д-р Михайло Снігурович.

УСК Ню Йорк — Грецько-Ам. СК, фінальні змагання стейту в грах за футбольний чемпіонат і Чашу ЗСА 1968 року відбудуться 24 березня о год. 2.30 по полудні на грищі Метрополітен Овал у Маспет, Н. Й.

„Чорноморська Січ", Нюарк — С. К. Елізабет, повторені фінальні змагання стейту з циклу гор за футбольний чемпіонат і Чашу ЗСА 1968 року відбудуться 24-го березня о год. 2-ій по полудні на грищі Фаршерс Ґров у Юньйон, Н. Дж.

„Тризуб", Філядельфія — „Н. П. Дженералс", товариські престижеві змагання футболістів „Тризуба" з дружиною нової професійної ліги відбудуться 24-го березня о год. 2.30 по полудні на грищі Ґюстон Стадіону при 29-ій і Камбрія вулицях у Філядельфії. На неділю, 31-го березня у Філядельфії заплановані другі змагання „Тризуба" з професіоналами, з дружиною „Бейс" із Балтимору.

— о —

ТУРНІР ВІДБИВАНКИ ЗА ПЕРШІСТЬ СУАСТ-СХІД

Цьогорічний турнір відбиванки за першість Союзу Українсько - Американських Спортових Товариств, делеґатури УСЦАК на Сході ЗСА, відбудеться вже 6-го квітня в місцевості Савт Рівер, Н. Дж. Точна адреса залі, в якій відбудеться турнір: Recreation Center, 201 Whitehead Ave, South River, N.J. Господарем турніру СУАСТ-Схід є Білоруський СК „Ніоман" у Савт Рівер, Н. Дж. Зголошення дружин-учасників разом з оплатою 10 дол. від дружини приймає ланковий відбиванки СУАСТ-Схід на адресу:

Dr. M. Snihurowych
1 Goodwin St.
New Haven, Conn.
Тел.: (203) 469-9707

— о —

ОЛЕКСАНДЕР ЯРЕМКО ЗАХВОРІВ І ПЕРЕБУВАЄ В ЛІКАРНІ

Відомий спортовий діяч з Філядельфії, Олександер Яремко, несподівано захворів на серце, 14-го березня і від того дня перебуває в лікарні під наглядом лікарів. Після кількаденного лікування він почувається краще, і його можна відвідувати в лікарні „Джермантавн" у Філядельфії.

— о —

КЛК НЮ ЙОРК ВІДБУДЕ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Карпатський Лещетарський Клюб в Ню Йорку, Управу якого очолює голова Ярослав Рубель, відбуде Загальні Збори всіх членів Клюбу 2-го квітня о год. 7.30 вечором в приміщенні Українського Інституту Америки при 2 Іст 79 вулиця в Ню Йорку.

— о —

УСК НЮ ЙОРК ВІДКРИВАЄ НОВУ ДОМІВКУ

Український Спортовий Клюб переніс свою домівку до нового приміщення при 33 Іст 7-ма вулиця в Ню Йорку і в суботу, 23-го березня, на передодні великих змагань із Грецько-Ам. СК, фіналу стейту за Чашу ЗСА, влаштовує Управа УСК-у офіційне відкриття цієї нової домівки. На це клюбове свято запросила Управа УСК-у не лише членів і симпатиків, але також ширше громадянство.

— о —

ТУРНІР КРУГЛІВ УНС

Спортовий Комітет УНСоюзу в співпраці з місцевим Спортовим Комітетом у Дітройті веде інтесивну підготовку до недалекого вже турніру круглів Українського Народного Союзу, який відбудеться в Дітройті 27-го квітня 1968. На цей турнір прибудуть спортсмени з різних місцевостей, що є осередками спортової активности членства УНСоюзу, як Шикаго, Ню Йорк, Рочестер, Аліквіппа й інші. Спеціяльні автобусові прогулянки для учасників організують групи ентузіястів кругольного спорту з Амбріджу, Па., та з Деррі, Па. В цьому самому приміщенні, де відбудеться турнір круглів, у Thunderbolw Lanes & Lounge, Allen Park біля Дітройту, буде влаштований зараз після закінчення змагань бенкет, під час якого одержать переможці здобуті нагороди, тобто чаші і грошові нагороди від 100 до 500 дол., цю найвищу нагороду одержить за перше місце дружина чоловіків.

За додатковими інформаціями в справі цього крайового турніру круглів УНСоюзу можна кожночасно звертатися до:

Mrs. Helen Olek, 2151 N. Lorel Ave.. Chicago, Ill. 60639 тел.: (312) 237-9662.

ДІТРОЙТ ГОТОВИТЬСЯ ДО ТУРНІРУ КРУГЛІВ УНС, ЯКИЙ ВІДБУДЕТЬСЯ 27-го КВІТНЯ

На світлині вгорі представники Спортового Комітету УНС і місцевого Спортового Комітету Дітройту під час останніх нарад над остаточною програмою турніру. Сидять зліва: Гелен Олек, Ярослав Базюк і Іван Іванчук — голова Спортового Комітету УНС; стоят зліва: Андрій Джула, Дмитро Копильовський і Михайло Ярема.

— о —

БРІДЖОВІ ЗМАГАННЯ В Ню Йорку

Бріджовий Клюб УНДому в Ню Йорку влаштував 9-го березня змагання в бріджі (Duplicate Bridge) з участю 20 бріджістів, які розіграли при трьох столиках зустрічі за системою Говела за першість пар. Перше місце здобула пара інж. М. Тарапацький і М. Дзядів із 27½ точками (тобто 68.75%), друге місце зайняли М. Лаба і І. Решетуха із 25 точками, а третє Я. Ковалишин і В. Шерей із 22 точками. В цих змаганнях не взяли участи панство Гентиші, які попередньо були чемпіонами таких змагань із 37 точками на 63 можливі.

Беручи під увагу всі бріджові змагання, що їх влаштував впродовж 1967 року Бріджовий Клюб в Ню Йорку, ось так виглядає список найкращих бріджістів Клюбу:

	пересічний осяг
1. З. Глов'як	63. 6%
2. М. Тарапацький	57.75%
3. Я. Ковалишин	55. 4%
4. Олена Гентиш	53. 8%
5. М. Дзядів	52. 4%
6. В. Рудакевич	52. 2%
7. М. Яворський	51. 8%
8 і 9. І. Крупський	50. 7%
і М. Приплись	50. 7%
10. В. Шерей	47. 1%

Подані осяги базовані на трьох найкращих осягах кожного бріджіста. На підставі п'яти найкращих осягів тільки чотири бріджісти моглиб кваліфікуватися (З. Глов'як, М. Тарапацький, М. Яворський і М. Дзядів).

М. Я.

— о —

УАСТ „ЛЕВИ" ВІДБУЛИ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ І ВИБРАЛИ НОВУ УПРАВУ

Річні Загальні Збори УАСТ „Леви" в Шикаго відбулися в двох днях, неділю 18-го лютого і неділю 10-го березня у великій залі власної домівки Т-ва. Проводила Зборами президія у складі: мгр. Євген Дачишин — предсідник, Зенон Дзядик і Василь Копач — секретарі, (в неділю 18-го лютого), та мгр Євген Дачишин — предсідник і Софрон Недільський — секретар (в неділю 10-го березня). Збори вшанували однохвилинною мовчанкою пам'ять померлих у 1967 році членів Т-ва: мгра Івана Красника — основника та чотирократного президента Т-ва, голову Т-ва „Дім Левів", фінансового секретаря 399-го Відділу УНСоюзу при Т-ві „Леви", основника і б. голову УСЦАК, голову СУАСТ-Північ, б. голову Ради Фізичної Культури в Німеччині і інших померлих членів Т-ва, а саме Степана Левковича, д-ра Володимира Калинюка, Мстислава Малецького, Гавриїла Дедуку і Василя Дорошенка.

Загальні Збори затвердили новий статут у висліді дискусії над проєктом статуту, опрацьованого Статутовою Комісією у складі: Роман Припхан, Зенон Шведак, д-р Ілля Мула та мгр Мирослав Турянський. Загальні Збори рішили прийняти до почесних членів Т-ва Романа Припхана.

На точці вибору керівних органів Т-ва перервано Збори, тому що пропонований на президента Роман Припхан мав нещасливий випадок і опинився в тому часі в лікарні. Друга частина Зборів відбулася внеділю, 10-го березня із згаданою вже президією на чолі. В цьому дні, після довшої дискусії та переговорів, вибрано нову управу УАСТ „Леви" на 1968 рік в такому складі: Іван Печенюк — президент, Мирон Ярошевич — перший заступник, Михайло Мартинович — другий заступник і орг. референт, Софрон Недільський — кореcп. секретар, д-р Маріян А. Панчишин — рек. секретар і хронікар, Микола Остапчук — скарбник, Сильвестер Куривчак — господар, інж. Ігор Білинський — реф. жіночого спорту, Петро Головатий — реф. преси і пропаганди, Роман Припхан, Карло Малий і Володимир Голойда — члени заступники, Роман Михалушко і Григорій Павлишин — адміністратори домівки, Контрольна Комісія — Юрій Косачевич, Зенон Шведак, Володимир Шлапак і Омелян Банах, Товариський Суд Чести — мгр Мирослав Турянський, мгр Євген Дачишин і Богдан Куцан.

Опісля відбулася дискусія над дальшою долею футбольної дружини, для вирішення, чи має вона бути професійною, чи аматорською і чи має вона бути в чисто українському складі, чи треба б скріплювати її платними чужими професіоналами, щоб вдержатися у Вищій Дивізії Нац. Футбольної Ліґи Шикаґа. Вкінці поставлено два внески: Богдана Фостяка — задержати українську аматорську дружину і підкріпити її лише двома а найбільше трьома чужими змагунами; Теодора Пилявки — передати повновласті вирішати ці справи новій управі, яка могла б у потребі доповняти склад чужими змагунами щоб вдержатися у Вищій Дивізії. Другий внесок піддержали В. Шлапак, К. Малий і Голойда. Збори апробували другий внесок більшістю голосів (14 до 9).

В дискусії виринули здорові думки і заклики, щоб всі взялися до праці над вихованням власного доросту і юнаків, щоб найняти доброго фахового тренера і в майбутньому не треба буде платити чужим змагунам гроshей, які так потрібні для нас самих.

Петро Головатий

Розшуки

ОКСАНА ГАРБЕР (з Елисаветграду), розшукує свого брата **КИРИЛА ЧЕБАННИКА.** Осіб, які мають про нього які небудь відомості, проситься повідомити на адресу:
Mrs. Oxana Garber
2722 Clayton Dr.
Huntsville, Alabama, 35810

Максим Володимир Сас-Брилинський

(Посмертна згадка)

Бл. п. М. В. Сас Брилинський народився 14 жовтня 1891 р. в Тернополі. Він був учасником 1-ї світової війни, поручником УГА (останній з 4-ох братів-вояків УГА), член УВО, одним з організаторів Українського Тайного Университету у Львові, інспектором Т-ва „Просвіта" у Львові а рівночасно референтом для зв'язку з „Просвітами" і просвітянами поза межами українських земель, членом „Топіж"-у, учителем в таборовій гімназії, членом СУЖ-у. Помер в Мюнхені 20 лютого 1968 року.

Похорон відбувся 23 лютого 1968 р. о год. 14-ій в Мюнхені на Вальдфрідгофі (український цвинтар).

Бл. п. М. В. Брилинський як людина і громадянин, відзначався прямолінійним характером, великим тактом і великим почуттям відповідальности в праці, яку він денебудь виконував. Покійний ніколи не шукав за розголосом і почестями, не любив шумних фроз, бо вважав, що чесність і шляхетна щирість і отвертість все є найкращими засобами до розв'язки всяких родинних, товариських чи громадських питань.

Покійний був неоцінимим товаришем, все готовий допомогти доброю радою чи ділом, а ще більше жертвенним громадянином, бо давав для народної справи все, що тільки було в його спроможності.

Тому не забудуть його ніколи ні його товариші праці, ні українське громадянство, якому покійний служив вірою і правдою ціле своє життя.

С. М.

ЗАКРИВАЮТЬ І ВІДЧИНЯЮТЬ „МОЛОДІЖНІ КАФЕ"

„Молодь України" з 5 березня сповіщала, що в Черкаській області останніми місяцями були закриті кілька „молодіжних кафе", де молодь сходилась за „чашкою кофе" або й шклянкою вина, дискутувала, часто читала нові вірші, танцювала, сперечалась. „В газетах розпочалась полеміка: чи варто взагалі відкривати молодіжні кафе? Що вони дають молоді?. Газета вказує на нібито головну причину — відсутність людей з цікавими плянами, але закликає творити „молодіжні кафе", зазначаючи: „Ще обов'язкова умова — до зустрічей у кафе треба готуватися і наперед знати, хто і з яким багажем прийде сюди". З цього видко головну причину ліквідації багатьох молодіжних кафе".

Збори Відділів УНС

СУБОТА, 23-го БЕРЕЗНЯ 1968 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Укр. Доп. Т-ва Дністер 361 Відд. о год. 7:30 веч. у власній домівці, 119 Ave. A. На порядку: Організування нових членів, фін. звіт та біжучі справи. Проситься чл. прибути на збори і вирівняти залеглі вкладки. — В. Вишиваний, предс., В. Яськів, секр.

НЕДІЛЯ, 31-го БЕРЕЗНЯ 1968 р.

ШИКАГО, Ілл. Річні загальні збори Т-ва ім. св. Володимира — 114 Відд. о год. 11:30 ранку в парох. залі св. Володимира при 2250 В. Кортез вул. Якщо на визначений час не явиться приписана статутом потрібна скількість членів, Загальні Річні Збори відбудуться на годину пізніше при всякій скількості приявних і будуть правосильні. Приявність всіх членів є обов'язкова. — М. Нікольс-Ткачук, гол., В. Бережан, секр.

НЕДІЛЯ, 7-го КВІТНЯ 1968 р.

ГАМТРАМК, Міш. Місячні збори 94 Відд. ім. М. Шашкевича о год. 2-ій по пол. в Укр. Дем. Клюбі при вул. 2376 Грилінґ. Проситься чл. приєднувати нових членів до Відділу. — М. Ворискевич, рек. секр.

ТАРЗАН, Ч. 5970. Для спільного добра!

— Тепер ви бачите, що ваше власне життя було загрожене левами. — заклинав Тарзан. — Ця атака була тільки пробою!

А тоді виступив вперед представник тубільців. — Дуже добре, допоможемо вам знищити надвишку левів . . .

— Нехай же заіснує приязнь між вюдю і білими людьми, бо ж ми воюємо для загального добра . . .